

[Kr. Kristensen.]

er jo undergivet de Priser, som Verdensmarkedet dikterer, og det er en Selvfølge, at den Prisnedgang, der har fundet Sted for Landbrugets Produkter, ogsaa virker paa Fiskeriets. Derfor mener vi, det er rimeligt, at naar man træffer Foranstaltninger for Landbruget, maa det samme være Tilfældet overfor Fiskeriet, og dertil sigter det Forslag, vi har stillet. Jeg tør ikke udtale mig om, hvor stor Betydning dets Gennemførelse kan have for Fiskeriet, for dets Gældsforhold er jo meget forskellige fra Landbrugets, men at det kan have nogen Betydning, er jeg i alt Fald ikke i Tvivl om.

Men som jeg før stærkt fremhævede, mener vi jo ikke, at det er nok at yde Hjælp i Øjeblikket. Vi mener, at det har den største Betydning, at der ydes Hjælp paa længere Sigt, og dertil har vi stillet adskillige Forslag, om Overførelse af Udgifter fra Kommunerne til Staten og forskellige andre Foranstaltninger, som skulde virke i Retning af en Nedsættelse af de kommunale Skatter — det er jo dem, der er de særlig tyngende. Det vil efter min Opfattelse være rimeligt, at vi gaar ind paa en Forhandling om dette Forhold, for det er min fulde Overbevisning, at hvis vi ikke faar gennemført Foranstaltninger paa længere Sigt, nytter det ikke den mindste Smule med de Foranstaltninger een Gang for alle, der her er Tale om. Det er Foranstaltningerne paa længere Sigt, som er Hovedpunktet i Kriseforanstaltningerne.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af disse Forslag, de ligger paa Tingets Bord, og de er jo let overskuelige. Jeg haaber jo ogsaa, at de ærede Medlemmer læser dem og prøver at sætte sig ind i, hvad de betyder, og jeg vil udtale det Haab, at de, jo mere de studerer dem, desto klarere vil faa Forstaaelsen af, at det er noget i Retning af det, der maa gennemføres, for at vi virkelig kan faa bedre Vilkaar i den kommende Tid.

Men der er en enkelt Ting, som jeg gerne vil omtale ganske kort, og det er det Forslag, vi stiller med Hensyn til Motorbeskatningen. Der er ingen som helst Tvivl om, at denne Beskatning gennem de mange Millioner, den skaffer til Veje til vort Vejvæsens Udvikling, har haft sin overmaade Betydning og er af stor økonomisk Værdi for Kommunerne. Med de Krav, der nu stilles til Vejvæsenet, vilde det jo have været ganske umuligt at afholde disse Udgifter, hvis vi ikke havde faaet gennemført denne Lovgivning. Men der er ved denne

Lovgivning noget, der efter min Opfattelse ikke er, som det bør være, for at bruge et mildt Udtryk.

Vejfondens Midler skal jo uddeles til særlige Vejarbejder. Men vi ved alle — det er en offentlig Hemmelighed —, at Kommunerne i mange Tilfælde har Besvær med at finde saadanne særlige Vejarbejder, og at de i mange Tilfælde maa træffe Foranstaltning til Gennemførelse af Vejarbejder, som ikke er absolut paakrævede, men som udmærket godt kunde opsættes til længere frem i Tiden. Det synes jeg et Forhold, som er ganske urimeligt i Tider som dem, vi er inde i. Det at gennemføre Vejarbejder, som der ikke er nogen Nødvendighed for, i det hele taget at gennemføre Arbejder, som der ikke er nogen Rimelighed eller Nødvendighed for, i en Tid som den, vi staar i, finder jeg ganske ved Siden af.

Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han ikke stiller sig saa afvisende overfor vort Forslag, som han efter Forhandlingerne i Landstinget tilsyneladende har gjort. Det er min Opfattelse, at blev disse Midler brugt til virkelig nødvendige Vejarbejder, vilde det være af stor økonomisk Betydning for Kommunerne. Jeg vilde være tilfreds, om vi fik en midlertidig Ordning i den Retning, men jeg maa bestemt hævde, at i Tider som disse, hvor der er et saa stort Skattetryk, og hvor Erhvervsforholdene er saa vanskelige, er det fuldstændig ved Siden af, at det offentlige sætter Arbejder i Gang, som ikke er paakrævede.

Jeg har nu omtalt de forskellige Kriseforslag — noget mere udførligt dem, der mest er under Diskussion —, og jeg har udtalt som min absolutte Overbevisning, at de Kriseforslag, der stilles fra Venstres Side, er af langt større Betydning end Regeringens, fordi de ikke alene vil hjælpe i Øjeblikket, men har den store Fordel at hjælpe ud i Fremtiden og give Betingelser for, at Landbruget igen kan blive rentabelt. Jeg ønsker nu at gøre nogle Bemærkninger til nogle af de Udtalelser, som er fremført her under Finanslovens første Behandling, og skal da først vende mig til Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Jeg maa indrømme, at det er mig i Virkeligheden en stor Fornøjelse at høre det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Ja, jeg maa maaske sige det paa den Maade, at det er mig en Fornøjelse at se paa ham. Man bliver uvilkaarlig godt tilpas ved at se det ærede Medlem paa denne Plads, og i disse traurige Tider har det sin store Betyd-